

kola, tj on pretvara moje želje iz bića predodžbe u život, iz njegovo osjetilno, zbiljsko postojanje, iz predodžbe u život, iz predočenog bitka u zbiljski bitak. Kao to posredovanje novac je istinska stvaralačka snaga.

Demande^[63] postoji isto tako za onoga ko nema novca, ali njegove demende je samo biće predodžbe, koje na mene, na trećega, na druge nema djelovanja, koje nema egzistencije, dakle, za mene samog ostaje nestvarno, bespredmetno. Razlika između efektivne demende, koja se bazira na novcu, i neefektivne, koja se bazira na mojoj potrebi, na mojoj strasti, na mojoj želji itd., jest razlika između bitka i mišljenja, između predodžbe koja egzistira samo u meni i predoždbe koja je za mene zbiljski predmet izvan mene.

Ako nemam novaca za putovanje, nemam potrebe, tj. nemam stvarne i ostvarljive potrebe za putovanjem. Ako imam sklonost za studiranje, ali nemam za to novaca, nemam nikakve sklonosti za studiranje, tj, nemam efikasne, istinske sklonosti. Naprotiv, ako ja nemam stvarno nikave sklonosti za studiranje, ali imam volje i novaca, onda imam efikasnu sklonost. Novac kao izvanjsko opće sredstvo i moć koje ne proizilazi iz čovjeka i ljudskog društva kao društva, moć pretvaranja predodžbe u zbiljnost i zbiljnosti u čistu predodžbu, pretvara isto tako zbiljske ljudske i prirodne suštinske snage u čisto apstaktne predodžbe, i zato u nesavršenosti, mučne utvare, kao što, s druge strane, zbiljske nesavršenosti i utvare, zbiljski nemoćne suštinske snage individuumu, koje postoje samo u njegovoj mašti, pretvara u zbiljske suštinske snage i moći. Dakle, već prema tom odredjenju, novac je opće izopačenje individualnosti, koje ih obrće u njihovu suprotnost i njihovim svojstvima pridaje protivrječna svojstva.

Kao moć koja izopačava novac se pojavljuje i prema individuumu i prema društvenim vezama koje pretendiraju na to da za sebe budu biće. On pretvara, vjernost u nevjernost, ljubav u mržnju, mržnju u ljubav, vrlinu u porok, porok u vrlinu, slugu u gospodara, gospodara u slugu, glupost u razumnost, razumnost u glupost.

Budući da novac, kao postojeći djelotvorni pojam vrijednosti, zamjenjuje i razmjenjuje sve stvari, on je opća zamjena i razmjena svih stvari, dakle, izopačeni svijet, zamjena i razmjena svih stvari prirodnih i ljudskih kvaliteta.

Tko može kupiti hrabrost, taj je hrabar ako je i plašljiv. Budući da se novac razmjenjuje ne samo za određeni kvalitet, za određenu stvar, za